

# РЕШЕНИЕ

№ 1131

гр. София, 17.05.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-A СЪСТАВ**, в публично заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стела Кацарова

Членове: Галина Ташева  
Стойчо Попов

при участието на секретаря Цветелина П. Добрева Кочовски  
като разгледа докладваното от Стела Кацарова Въззивно гражданско дело № 20211100509044 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

С решение от 29.03.2021г., гр.д. 113/20г., СРС, 74 с-в отхвърля предявения от „С. П.“ ООД против „Д.Д.П.А.“ АД иск с правно основание чл.364 ЗЗД за сумата от 21 999 лв., представляващи претърпени от ищеца вреди от неправомерно поведение на съдружника ответник (несъгласувано заплащане на обезщетение за вреди от неизпълнение на договор със „С.В.“ АД), както и иска с правно основание чл. 86 ЗЗД за сумата от 5 658,33 лева – обезщетение за забава върху главницата за периода от 01.04.2017 г. до датата на депозиране на исковата молба, като осъжда ищеца да заплати на ответника сумата от 250 лв. – депозит за вещо лице и 2 000 лв. – адвокатско възнаграждение.

Срещу решението П.ълва въззивна жалба от ищеца „С. П.“ ООД. Счита, че не са обсъдени писма, в които ответникът признава изплащане на неустойка и обезщетение за неизпълнение в полза на „С.В.“ АД. Това не се опровергава от ССЕ. Процесната сума неправилно е удържана / задържана за тяхна сметка, вместо да им бъде изплатена още на 01.04.2017г., с неправилния

аргумент, че ищецът бил виновен за налагане на неустойката, като това го уврежда. Същата сума представлява част от изплатено от възложителя възнаграждение по договор № 6983/14.05.2016г., което се полага на ищеца при разпределение във вътрешните отношения между съдружниците. Иска се отмяна на решението и П.ановяване на друго, с което да се уважат исквете.

Въззиваемият – ответникът по исквете „Д.Д.П.А.“ АД оспорва жалбата.

Третото лице помагач на ответника - „С.В.“ АД не изразява становище.

Софийският градски съд, IV-А с-в, след съвещание и като обсъди по реда на чл.269 ГПК наведените в жалбата оплаквания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259, ал.1 ГПК от надлежна страна и е допустима, а разгледана по същество е **неоснователна**.

Изцяло обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Предявени са искове с правно основание чл.364 и чл.86, ал.1 ЗЗД.

Съобразно чл.272 ГПК, когато въззивният съд потвърди първоинстанционното решение, мотивира своето решение, като може да препрати и към мотивите на първоинстанционния съд. В случая, при обсъждане само на оплакванията по въззивната жалба с оглед чл.269, изр.2 ГПК, настоящият съдебен състав намира, че крайните изводи на двете инстанции съвпадат. Възприема фактическите и правни констатации в обжалваното решение, срещу които се възразява в жалбата. В настоящото производство не са представени нови доказателства. Решението следва да се потвърди и по съображения, основани на препращане към мотивите на първоинстанционния съд в частта им, оспорена в жалбата.

В отговор на оплакванията по жалбата, въззивният съд приема следното:

С договор от 23.12.2016г. към Анекс № 4 от 23.12.2015г. за „Електронна обработка, отпечатване, съгване, влагане в плик и доставка на фактури, уведомителни писма, информационни и рекламни материали до клиентите на „С.В.“ АД, както и с Анекс № 4 от 23.12.2015г. за споразумение за консорциум от 14.02.2014г., страните по делото договарят да обединят усилията си в ДЗЗД „Консорциум Д.Д.П.А. – С. П.“ за изпълнение посочени в

анекса услуги, възложени им от подпомагащата ответника страна „С.В.“ АД по договор № 6983/14.05.2016г., след проведена процедура по ЗОП. Уговорено е представителство на консорциума от законния представител – изпълнителния директор на ответника „Д.Д.П.А.“ АД.

С писмо № СВ-4058/26.01.2017г., връчено чрез ответника - „Д.Д.П.А.“ АД, възложителят „С.В.“ АД претендира от консорциума неустойка от 108 960 лв. (130 752 лв. с ДДС) за неизпълнение на задължения за доставяне на 5 448 броя фактури, както и възстановяване на 21 999 лв., представляваща претърпени щети от неизпълнението, или общо 130 959 лв.

Според първоначалната и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза в счетоводството на консорциума е осчетоводена като задължение за плащане, издадена от възложителя фактура № 0288008231/26.01.2017г. за 130 752 лв., с ДДС на основание неустойка по договор № 6983/14.05.2016г., която е начислена по 20 лв. за недоставени от изпълнителя 5 448 броя фактури. Тази сума е заплатена по банков път на 09.02.2017г. от консоциума на възложителя и плащането е осчетоводено като намаление на парични средства. Заедно с фактурата са осчетоводени и изплатени още две извънпроцесни фактури, издадени от възложителя за неустойки, като общо по трите фактури изцяло са платени 139 248 лв. през периода 27.06.2016г. – 09.02.2017г., съответно осчетоводени от възложителя като напълно погасени. На същата дата 09.02.2018г., една минута преди горното плащане, сумата от 130 752 лв. е преведена по банков път от ответника по сметка на консорциума на основание хранване и плащането е осчетоводено на същата дата в счетоводството на консорциума като увеличение на паричните средства. Фактурата от 26.01.2017г. не е осчетоводена от ищеца. Трите фактури, включително процесната от 26.01.2017г. са осчетоводени от „С.В.“ АД като вземания по партида на консорциума. През периода 01.01.2017 г. – 31.12.2018 г. в счетоводните регистри на ответното дружество не е отчетено самостоятелно плащане към „С.В.“ АД“ на сума от 21 999 лева или заедно с друга сума в общо плащане на 130 959 лв. В счетоводствата на насрещните страни по делото не осчетоводени издадени от „С.В.“ АД други фактури за извършени от тях плащания.

С писмо изх. № 58/30.09.2019г., управителят на ответното дружество отправя 1-месечно предизвестие до ищеца за прекратяване на участието си в

консорциума поради изпълнение на всички договори, за които са сключени споразумения и изтичане на всички срокове, свързани с тях.

Според удостоверение на Агенция по вписванията с изх. № 20200121133647, към дата 21.01.2020г. в регистъра на БУЛСТРАД по партидата на консорциума, като заличен субект, е извършено вписване, че е закрит на 26.11.2019г. и е цитирано горното писмо изх. № 58/30.09.2019г.

С оглед обсъдената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

П.игнатите между настоящите страни договорености за обединяването им като търговци при осъществяване на съвместна дейност с общата стопанска цел, свързана с изпълнение на задълженията към третото лице „С.В.“ АД, имат характер на договор за консорциум във форма на гражданско дружество по чл.275 ТЗ вр. чл.276 ТЗ вр. чл.357 ЗЗД. Гражданското дружество, за разлика от търговското, не е персонифицирано и в резултат на сдружаването не възниква нов, различен от съдружниците, правен субект. Страните по договора за гражданско дружество не поемат насрещни права и задължения, но дължат добросъвестното му изпълнение за П.игане на общата цел. В противен случай, съгласно чл.364 ЗЗД съдружникът има право да иска разноските, които е направил, заедно с лихви върху тях, и вредите, които е претърпял във връзка с воденето на дружествените работи.

При съобразяване на чл.359, ал.1 ЗЗД, че съдружникът може да иска своя дял от общата собственост на съдружниците само при излизане от дружеството или при прекратяването му, както и предвид прекратяването на настоящото гражданско дружество, съществува възможност за изплащане на обезщетение по чл.364 ЗЗД, стига да е извършена рекапитулация на имуществото и да са претърпени имуществени вреди от недобросъвестни действия на съдружник.

В случая, независимо от прекратяването на консорциума като гражданско дружество, не се установява извършена цялостна рекапитулация на печалбите и загубите от съвместната дейност в консорциума, за да се извърши преценка, доколко има остатък, с който да се покрие претендираното обезщетение за вреди. При липса на извършена рекапитулация, недоказано е доколко равностойността на обезщетението, а именно изплатено възнаграждение от възложителя „С.В.“ АД, представлява част от чистия актив

на консорциума.

Не се установява и недобросъвестно поведение на ответника при водене на дружествените дела, представляващо условие, без което реални имуществени вреди за ищеца във вид на пропуснати ползи от неполучаване на възнаграждение, изплатено от възложителя „С.В.“ АД и задържано от ответника, не биха настъпили при обичайно стечение на обстоятелствата, като единствена причина за настъпването им да е противоправното поведение на ответника, а вредите да са негова пряка и непосредствена последица.

Стойността на неустойката е преведена от сметка на консорциума в полза на възложителя, като непосредствено преди плащането, тази сума е преведена от сметка на ответника по тази на консорциума. Затова недоказано е твърдението на ищеца, че неустойката била изплатена за сметка на полагащия му се дял от възнаграждение по договора с възложителя. Същевременно не се установява по сметка на консорциума или на някой от съдружниците да П.ъпват конкретни плащания от възложителя с основание възнаграждение по сключен договор с консорциума, които да са достатъчно ясно индивидуализирани по дати и размер, за да се приеме, че представляват част от дружествения актив.

В този смисъл, не се доказват действително претърпени вреди от ищеца във вид на пропуснати ползи от получаване на сигурен доход или на загуби, нито причинната им връзка с недобросъвестно водене на дружествените работи от ответника. Исковете по чл.364 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД следва да се отхвърлят като неоснователни.

Крайните изводи на двете съдебни инстанции съвпадат. Първоинстанционното решение на основание чл.271, ал.1, изр.1, пр.1 ГПК следва да се потвърди.

Пред настоящата инстанция въззиваемият реализира разноски за 3 300 лв. – платено по банков път възнаграждение за един адвокат, които се дължат.

По изложените съображения, Софийският градски съд, IV-А с-в

**РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** решение от 29.03.2021г., гр.д. 113/20г., СРС, 74 с-в.

**ОСЪЖДА** „С. П.“ ООД, със седалище: гр. София, бул. \*\*\*\*\* да заплати на „Д.Д.П.А.“ АД, със седалище: гр. София, ж.к. „Горубляне“, ул. „\*\*\*\*\* сумата 3 300 лв. – разноски за въззивна инстанция.

Решението е П.ановено с участие на трето лице помагач на ответника - „С.В.“ АД.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчване препис на страните.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_